

Dopisi.

Od Hudinje. (Velika čast) in tudi redkost zadela nas je Slovence ob Hudinji. Njih Veličanstvo presvitli cesar ogledujoč si tukaj velike vojaške vaje, manevri imenovane, bili so dne 31. pr. m. v našem kraju. Govorilo in reklo se je različno, da nisi vedel komu veruj, kod da cesar pojdejo k vajam. To je tudi mnoge zmotilo in še jih zdaj o tem, kakor o drugih nekih rečeh motijo nemški liberalni listi. Svitli cesar so se pripeljali do Škofljevasi. Tu so zasedli svojega konjička ter s svojim ne premalim spremstvom prijezdili okoli 8. ure v jutro do Vojniškega trga. Tu si najprej na Vrečerjevem travniku stoječe vojake ogledajo. Na to spregovorivši malo besedi z višjimi častniki obrnejo hrbet trgu ter se napotijo s celim spremstvom po cesti, ki gre z glavne ceste k farovžu. Ker je bilo tudi tu čez dve kompaniji vojakov, ki so tu prenočili, jahali so gori in doli ob farovškem poslopju ter so se potlej mimo cerkve skoz Boznijo napotili k sv. Miklavžu k vojaškim vajam. Ljubečna je kar mrgolela vojakov. Po dokončanih vajah prijahali so cesar na Ljubečno, kjer so sopet odvezli nazaj v Celje. Tu naj še to. Kadar so prihajali cesar na Ljubečno, pričakala jih je velika množica ljudstva. Bilo je tudi nekaj Celjanov. Naenkrat zakruli nekdo svoj „hoch“. To podžge Slovence, da je kar zadonel iz mnogih grl blagoglasni „živio“. Tako je potem raskavi „hoch“ čisto „nieder“ postal in naposled se je le „živio“ čul. Nemčur in nemški liberallec je pač oblastnež in si v tem z barbarskim Turkom lahko roke podasta.

Izpod Boča. (Raznoterosti.) Deželni odbor je naši okolici dvoje krati darove podaril, tako je naši ubogji M. Cesar prosto kopanje dovolil in vsakdanjo hrano za nekatere dni; takisto so jej odšteli 38 gold., od taistega denarja, kojega za uboge nabirajo leto za letom. Dotičnim krogom bi za to hvala veljala. Dne 22. avgusta pa je na Slatini padel nadarjen mladenič Colnarič po nesrečni roki necega šolarja z nožem po dnevu; Slatinski gostje, to videvši, se usmilijo mladenčevega očeta ter ročno naberejo 85 gld., s kojimi je siromaškemu očetu veliko pomagano. Sliši se sedaj pa po celi okolici le en glas za katoliško in boljše strogo odrejo šolarjev. Nekateri stariši pa menijo, da niti ropotati s šibo v šoli ne bi bilo dopuščeno, kar je gotova pomota. Otroci, ki strah božji poznajo, njim šiba nadleže ali strahú ne dela, druga pa je s spridenim otrokom; takih ni hvaliti ali božati. — Mica Žurman je na Slatini kot natakálnica kisle vode, doživela 40. leto. Gotovo nekaj posebnega pri takem malem zaslužku. Posli, ki mnogo let v eni hiši preživijo, hvalijo se sami po svoji marljivosti in pridnosti; da bi jih mnogo bilo! — Mladi spri-

denec Eker, šolar iz Slatine, je dobil za kaznen 5 mesev ječe, potem pa gotovo še pride v kako odgojevalno, kazensko šolo, ali bi je vsaj vreden bil. Dne 27. avgusta so na Slatino došli brat Njih veličanstva svitlega cesarja, cesarska visokost nadvojvoda Karol Ludevik, da-si ogledajo novo vojaško zdravilno hišo, katera v njih področje spada, kot protektorja družbe rdečega križa za vojake. Ko so tukaj slišali od ravnateljstva Slatinskega o žalostnem šolarskem poboju, so očetu Colnariču zamrlega fanta zapustili 20 gld. Silno ginjeni oče nas je prosil, da ta čin iz cesarske rodbine objavimo in mesto njega najtoplejše zahvalo izrekamo. J. V.

Iz Dramelj. (Slovo.) Danes imamo pač poročati žalostne novice iz našega samotnega kraja. Zapustili so nas dne 31. avgusta obče ljubljani naš že 7 let tukaj bivajoči prečastiti g. župnik Jožef Jurčič; cela fara močno za njimi žaluje in po pravici. Bili so pač priljubljeni pri vseh. Angeljsko nedeljo imeli so zadnjič sv. opravilo ter so se tudi prav lepó poslovili od svojih faranov, želeč jim, naj jih od sedaj naprej angelji varuhi toliko bolj varujejo. Drugega pač ne moremo storiti, kakor prositi hočemo ljubega Boga, naj jim da v svoji prihodnji službi največjo srečo in zadovoljnost, spominjali se jih bomo vedno v svojih molitvah in tako tudi njih pokojne matere, katero so nam zapustili tukaj v spomin. Nobeno oko ni ostalo suho, ko so nam izročili tá svoj dragoceni zaklad. Mislil sem, so rekli, da bo moje matere grob tudi mene enkrat vsprejel v svoje naročje, pa božja volja me kliče, prijeti moram za popotno palico in iti od vas. Tudi mi se moramo vdati v voljo božjo. Bog tedaj obilno poplačaj trud in ljubezen preblagemu gospodu, ki so ga ves čas imeli z nami, bodi si na prižnici, v spovednici ali v šoli. Nam pa Bog dodeli vrednega naslednika in tako gorečega oznanjevalca sv. resnic. Več Drameljčanov.

Od Dev. Marije na Jezeru. (Marsikaj iz lepe Koroške.) Težko sem čakal večera 4. julija. Ko se solnce nagne za goro, grem na bližnji hrib, da bi se na lastne oči prepričal, koliko bo v naši bližavi kresov gorelo in če me oči niso varale, naštel sem jih čez 30. Največ jih je gorelo v obližji Prevalj. Neki stari kmet jih je sam za eden drugim 5 zakuril. Še ni dolgo tega, da se je ta mož odpovedal liberalcem in zdaj že veselo kaže, da je katoličan in Slovenec.* Tudi sem zanesljivo slišal v Črni, da jih je tam v planinskem svetu bilo okoli 40. Tudi na večer 5. julija, ko je tamošnja združnica sv. Cirila in Metoda zborovala, so zaneli tri krese, da so liberalnim Črnjanom pokazali, da se slovenski kmet ne pusti plašiti

* Bil je poprej fužinski delavec in s tem prisiljen z liberalci glasovati. Pis.

nasprotnim kričačem. Še eno veselo moram naznaniti. Videl sem tudi na Štajarskem na Koroški meji, v Silah pod Uršelno goro, to pa ne samo letos, ampak tudi lani, da so imeli napravljene krese in zastavljene črke C in M in ko je to zgorelo, pokazala se je podoba križa. Dobro so jo moži premišljevali, da sta Ciril in Metod z znamenjem sv. križa vse ovire in nasprotje premagala. Torej pa zakličemo Korošci vrlim možem: živio. Da se slov. ljudstvo vzbuja tudi na Koroškem, te zasluge imajo v prvi vrsti časnik „Mir“ in tudi posamezni rodoljubi, kateri nam vstanavljajo podružnice sv. Cirila in Metoda in njih govorniki, ko nas navdušujejo za vero, domovino in cesarja. Med temi je bilo že tudi dosti štajarskih rodoljubov, ki so nas navduševali s petjem in govori, posebno zaslugo ima tudi kat. pol. društvo za Slovence na Koroškem in družba sv. Mohora v Celovci. Pozabiti ne smem slovenskih posojilnic, kajti le pri teh in okoli teh reči se Slovenci zbirajo, eden drugega podpirajo in za pravo reč navdušujejo. Ko bi slovenski Gorotan imel tako hitro pomoč zoper nemškutarje, kakor so imeli Kranjci in vi Štajarci! Ali pri nas se je začelo še le pred 10 leti, ko je na svetlo prišel naš vrli list „Mir“. S strahom smo čakali, kaj bode po smrti nikdar pozabljenega očeta And. Einspielerja, pa povedati moram, da je njegova smrt bila seme novih rodoljubov in tudi „Mir“, njegov sin, kakor so ga radi imenovali, je dobil popolnoma vrednega naslednika, in to tudi nas veseli, da so vstali novi boritelji in s tem upamo, da Gorotan ne bo za zmirom podlaga ptujčevi peti. Zato se obračamo koroški Slovenci s ponižno prošnjo do štajarskih in kranjskih rodoljubov, da nas podpirajo na političnem polju, bodi že pri zborih z govori, ali s petjem ali s svojimi časniki. Pri vsaki številki iz vašega lista vprašamo, kaj je novega iz Koroškega.

(Konec prih.)

Iz Ljubljane. (Redkost.) Dne 11. avg. se je obhajala pri častitih sestrah Uršulinkah redka slovesnost, redka pravim! Šest nadepolnih deklic je bilo preoblečenih in pet je storilo pred mil. knezoškofom večne obljube, da jedino Bogu služijo in svojo dušo rešijo, ter trpečemu človeštvu pomagajo s tem, da kot vrle, verne in dobre kristjane učijo nježno slovensko mladino in ji kažejo pot v nebo. Ob osmih bila je sv. meša in potem prebleka, pri sv. maši so č. sestre kaj izvrstno pele po cecilijansko. Tudi mil. knezoškof so poveličali slavnost s tem, da da so imeli lep slovenski govor. Najbolj redko pa je to, da je bila preoblečena Cila Raktelj, ki si je pridela ime Bernarda, a potem je pel njeni brat prvo sv. mašo. To je redko, da v jednom dnevu skleneta brat in sestra jedino le Bogu služiti. Bog Vama daj dolgo življenje in mnogo veselja!

A. V.

Iz Loč. (Častni ud učiteljskega društva.) Učiteljsko društvo v Konjicah je v svoji seji učitelja v Žičah, zdaj v pokoju, g. Mihaela Teran, koji je bil v letu 1888 za premmoge zasluge pri šolstvu od apost. veličanstva Franc Jožef I. s srebrnim križem s krono odlikovan za dvajsetletno, zelo uspešno delovanje v besedi in v djanji pri omenjenem društvu, enoglasno za svojega častnega uda imenovalo, ter mu v ta namen prekrasni diplom izročilo in svojo odlično pohvalo za mnogobrojne zasluge izreklo. Slava vrlemu društvu, pa tudi srečnemu možu, kateri je samo v Žičah skozi celih 41 let nežno mladino zelo marljivo in izgledno prav z dobrim uspehom izgojeval in lju beznivo podučeval, pa tudi odrastlim v celi srenji v vsakem oziru v prelep izgled bil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pri vojaških vajah v Dolenji Avstriji je bil razven nemškega cesarja še tudi saksonski kralj Albert. Svitli cesar so pohvalili vojake pa tudi tamošnje ljudstvo, posebno župane, ki so prišli iz cele dežele, da se Nj. veličanstvu poklonijo. — Na Dunaji je tudi ena česka ljudska šola in tej pri pade sedaj velika hiša, volilo grofa Lažanskega. Nemškim liberalcem pa se ve, da to ni po volji in najrabi bi sedaj, da mestni zastop sklene hišo podreti, češ, da je na poti. To pa upamo, da jim ne izteče. — Mladočeski poslanci sklicujejo sedaj po gostem shode svojih volilcev, toda pri teh jim hodi večkrat trdo, ker nimajo, kaj bi jim poročali. — Štajarska c. kr. kmetijska družba k malu razpade v dvoje delov, kmetijski svet in kmetijski urad. Tako hoče gospoda, ki ima družbo v rokah, nam pa ni jasno, v čem da bi bila družba na boljem, če se razkolje na dva dela. — Župan v Gradci, dr. Portugal, se je vdeležil zbora cecilijancev, najbrž zato, da bi zbrisal katol. prebivalcem oči, češ, da mestni zastop ni nasprotnik katol. društev. Ne verjamemo, da bi se mu verjelo. — Koroški veleposestniki volijo v kratkem si enega poslanca v državni zbor in je že blizo gotovo, da bode kak liberalec. — Slov. društvo „Straža“ ne nosi zastonj tega imena, kajti ono v resnici stoji na straži za pravice slov. Korošcev in ne brez uspeha. — Kranjski deželni odbor je dovolil 3000 fl. iz dež. kase tistim posestnikom na Gorenjskem, katerim je povodenj večjo škodo priredila. — Kdo da naj dobi pridelke šolskih vrtov, občina, ki vrt plačuje ali pa učitelj, ki ga ima na skrbi, to je bilo vprašanje na deželnem šolskem shodu v Ljubljani. Na zadnje se je sklenilo, da se naj pusti jih polovica učitelju, polovica pa občini. Ta delitev pa ne bode vselej gladka. — V Gorici odpre se v soboto deželna gospodarska